

קד:

עין משפט
גר מצות

בג א מ"י פ"א מה"י
ברכות הלכה ה
פ"א הלכה א סמוך עשן
:ס

רבינו חננאל

עולא איקלע למוטבוירא
אבריל בין ברש לחול
אבריל (אלא) ברכה
במחלה וברכה סוף, אל
אמר באי המסביר בין
לחול בלבר. אותי
עליה, כל הברכות כל
פוחת בהן בכרוך וחותם
בהן בכרוך חזן מברכת
המנוצח וברכת השירות
והברכה המסומנת לחברת
והברכה אותנית שבקריאת
שמו, שיש בהם פוחת
אבריל ואינו חותם בכרוך.
אויזי טהן חותם בכרוך.
אויזי פוחת בכרוך. הטוב
ומטיב פוחת כל בכרוך.

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

המכביל בין קודש לחול. ומו לא חמר בה שאר הבדלות ולא חסם בה: היא ברא לא ליה למר. שלא הלכת אחרי צעמך; וברכת המזון. כגון להתעטף בציצית ועל נטילת לולב; וברכה הממוכה לחברתה. כגון אחס על שמונה עשרה; וברכה אחרונה שבחריט שמע. אע"פ שאין

דבריה אחרת למעלה הימנה שסתכלו
זה בדרך: יש מן. מאלו שאוכלו
שפתח בהן בדרך ואילו חוסם
בדרך כגון דברת פירות ומלות:
ויש מן שפותח ואילו פותח. כגון
דברת הסמוכה לחברתה שהרי
שותרת ראשונה שפתחה בדרך:
הפוט ומפטי. אף על גב דסמוכה
לחברתה שהרי החליל בדרך
המוון בדרך משום דברת בלגמי
ונפש איתקן משום הרגיו ביתר וטלה
הודלה כדברת הפירות ומלות:
קשיא

רשב"ם

ולית הלכתא כוותיה אלא כרב
יבודה ומדעתם צמזאי שבת
טוב חתמין בין קדש לקדש הכא
במזאי שבת לחול חתמין בין קדש
לחול כך נראה צעמי דאי לא תימא
הכי שמואל דאמר כמאן ואני הרי
חתימין כוותיה בדלקמן: **ולית
סלקא כוותיה** כר' יהושע בן חנני

לפי שאין חותמין בשמים בפרק שלש שאלו (בכרת דף מט.) אלא בשמאל
דחא לייטי עלה דרב: ויל אטמי ליה. לעולא ובעלילה זו תראה
היאך מדריל: **ההבדיל בין קדש לחול.** הוא דאמר ומו חל: אל.
רב יהודה לרב יאחזק **סרוויה דמר.** כעס עמי. רבנן על שלא
הלק בזה צעמאן. **דלא תיגמר שמעטיס ממוציס.** דלוי יאחזק
הלק ממוציס דאבי ואמרין (יבמות דף טז.) כל תלמיד חכם שאומרים
דבר שמועה מפיו שפסחיו דובנת נקבר: **בכרם המלוא.** כגון
להתעסק בצינים ועל נטילת לולו וטעמו של דבר לפי שאין בהן
ריבוי דברים: **ובכרם המכוסה לחצירה.** כגון אוחזן של שמונה
עשרה בכרם: **ובכרם הארוגה שנקדים שמע.** אלע"פ שאין דברים
אחרת למעלה הימנה שהמחיל בה בצנור שחרי הפסיק קרית
שמע אלע"כ אינו מחיל בה בצנור וחשבין לה בכרם הסמוכה
לחצירה לאותה שלפני ק"ש שחרי מחובר אמת ויצי על סופו של ק"ש
ובדמארינן בכרסות (דף יד.) ארצין לסמך אמת ויצי אחר אתי ה'
לכרמיה דכרמיס: וה' אלפים מהלך כחור בכרם אחר דמאי:
יש. מאלו שהזכרנו שפותח בהן בצנור ואינו חותם כגון בכרם פירות
ומלוא: **יש מסן.** שחוממין ואינו פותח כגון בכרם הסמוכה לחצירה
שחרי פוטרנה לאכאונה שפתחה בצנור: **ובכרם הטוב והמטיב.**
דבכרם המזון. אלע"פ דמסוכה לחצירה שחרי התחיל בכרם
המזון אף על פי כן פותח בה בצנור משום דבערי כנאפי נפשה
איתקן משום הרוגי ביתר שניטמא לקבורה הטוב שלא הסריחו
והמטיב שניטמא לקבורה: אבל אינו מארמין בה קצת כדי לומר בה שלש
מלויות דמפרש ב' שלש שאלו (בכרת מט.) הלך כולה חדא
הודאה היא בכרם הפירות ובכרם המלוא ולא צעמי סחמה:

[illegible]

דְּלִית הַלְבָּת בְּוִתְהָ. וְטַעַמָּא לִפִּי שְׁאֵין חוֹמֵמִין בְּשָׂמִים וּבְרִיחָא סְבִירָה (כ"ר) [סמאן] דְּלֹאֵר בִּפְ"ג' שְׁאֵלְוִי (נִרְטִים ד' מַט.) חוֹמֵמִין בְּשָׂמִים וְפִי רִשְׁבִּי הִלְבֵּה שְׁמוֹנֵל חֲדָמִים בִּין קוֹדֵשׁ לְחֹל חֲדָמֵמִין בְּמוֹאֵי שְׂבֵה לִיטֵי בִין קוֹדֵשׁ לְקוֹדֵשׁ חֲדָמִין דְּמוֹלִין (דף כ"ו:) שִׁ"מ בְּמוֹאֵי שְׂבֵה חוֹמֵמִין בִּין קוֹדֵשׁ לְחֹל מוֹשֵׁה לְחֹל

וְלִית הַלְכָתָא כּוּן
 לְפּוֹמְבִּיטָא אָמַר לֵיה
 בְּרִי זֵיל אִמְטִי לִיחַ
 אַבְדִּיל לֹא אֹזל שְׁדֵר
 אֲבִי א"ל הִיכִי אָמַר
 קוֹדֵשׁ לַחֹל אָמַר וְתוּ
 א"ל הִיכִי אָמַר אָמַר
 שְׁדִרְתִּיהָ לְאֲבִי וְאָמַר
 לַחֹל א"ל רַבְרַבְנוּתִי
 גִּרְמָא לִיחַ לְמֹר דְּלֹא
 מִיתִיבִיכִי כָּל הַבְּרִכּוֹ
 וְחוֹתֵם בְּהֵן בְּרִכּוֹ חוּי
 הַפִּירוֹת וּבְרַכְהָ הַסְּמִי
 אַחוּרֵת שְׁבַקְרִית כִּי
 (בְּהֵן) בְּרִכּוֹ וְאִין
 שְׁחוֹתֵם בְּרִכּוֹ וְאִין
 וְהַמְטִיב פּוֹתַח בְּרִכּוֹ

בצורך וזכרה שאלחץ הפטרה לצור כל העולמים עד שכל דבריו
הנאמתי והצדק ויש הפסק במחזורים ומתחיל נאמן אחת הוא ואין שם
דברכה לא בחמימת הראשונה ולא בחמימת השניה וגזרה דכולה
בשנים אחת היא דכולה משתעיה בגאמנות ובאמיתות המקום ומה
בשנים הפסק במחזורים לפי שהיו גרועים כל היצור והפסיק שם
וילומד שנה דלחמך סופרים (פרק י' הלכה י') וכן משמע הם
בדברכה אחת היא דקאמר דמפטר מצרך ו' ברכות כנגד ו' קרואים
ש"פ בקריאת המורה בתחלה וסוף ואחת לפני הפטרה וד' אחריה
והיה ו' ושבע ברכות שם נישואין שהכל ברא לכבודו ויוצר האדם
ואשר יצר את האדם כו' שפותחת בצורך פירש רש"י בתשובות
דמ"ח דשהכל ברא לכבודו מתקנה לאספה העם והיה ראוי
ללואמרה משעת אספה והיא ברכה בפני עצמה וכן יוצר האדם
אלה היתה לריכה שהרי יאמר אשר יצר אחריה אלף להוכיח שם
לביצור מקינה והקדמות אשר יצר והיה היא כמו למשנה ואשר
יצרה שפותחת בצורך לפי שאומר אותה לבדה שאין פנים חמשה
ואשר יוצר דמ"ח אומר דשהכל ברא לכבודו ויוצר האדם לכך פותח בצורך בלא
שפותח היתה נראה הכל ברכה אחת וצריך לעסוק בדברי תורה והעבר
שפותח אומר שהיא ברכה אחת כיון שאין פותח העבר כל בצורך
דברי היום מפוק. וא"כ היללון שחבר הלל ויראו עיניו וישמח
באלהם היה פותח בהן בצורך ו"ל היללון היה סמוכה לברכה
להגדלה את ההלל ויראו עיניו להשיבנו וישמח לבדו שאמר
דברי היום מפוק. וא"כ היללון שחבר הלל ויראו עיניו וישמח

וְלֹא הָיוּ הַפְּקוּדִים הַפֶּסֶק כִּמוֹ בִּרְכָה אַחֲרֵיכֶם שֶׁבְּקִיפֹתָם שָׁמַע דְּלֹא
 יִשְׁלַחמָה וַיְהִי קֶשֶׁת מִיִּשְׁלֹן לִילִי פֶסַח דְּלִין מִבְּרִין לְקִרְוֹ
 שֶׁבְּכֹללָהּ יִבְרַח הַתַּמְלֵה וַיִּזְרוּשְׁלָמִי (בִּרְכוֹס פ"ה) פִּרְךָ וְהִי
 הָיָה הֵלל אִם שָׁמַע בְּצִבְיָי אִם פִּירוֹשׁ שֶׁהִי קוֹרִין הֵלל בְּלִי פֶסַח
 ר' יוֹסֵף וְהִי סוּפֶה פִּירוֹשׁ רִבְיִי שְׁמוּאֵל דֵּר ר' שְׁמַע' סוּפֶה פִּי
 הָיָה אֶחָד לִהְיוֹת וְאֶחָד לִשְׁעֵבֶר פִּירוֹשׁ שֶׁמִּי גִּבּוּלוֹת אֲשֶׁר גִּבּוּלוֹ גִּבּוּ
 דְּלִין כּוֹלֵה הוֹדָעָה דִּישׁ כִּי הַפֶּסֶק וְהַתַּמְלֵה אֲחֻזָּתוֹ וּפִרְךָ מִהֵבֵה
 דִּישׁ בִּרְכָה בְּנִי עֲמָלָה בְּרֹאמְרִין ב' ג' שֶׁאֵלֵךְ (בִּרְכוֹס ד' מו.)
 הָיוּ אֲרֻכִּים אִם אֲחֻזָּה נִבְרַךְ וּפִרְךָ וְהִי הִיא פִי אֲחֻזָּה אֲחֻזָּה
 הָיוּ הַשְּׂמִים לֹמֵן וְהַשְּׂמִים מִפְּסִיק לִרְבִּי שֶׁשָׁתַּע עַד הֵן לִרְבִּי לִשְׁמַע
 שֶׁבְּעֵתָהּ דִּבְּרָנוּ אֲחֵרִי יִזְכּוֹר לַמָּקוֹס שֶׁפֶסַק וְעוֹד פִּרְךָ וְהִי הָיָה
 בְּצִנְעָה מִקְּדוּשָׁה וּפִרְךָ הִיא קִידוּשׁ פִּירוֹשׁ אֲחֻזָּה לְנוֹרָא אִם הָיָה
 אֲחֻזָּה מִבְּרַךְ נוֹרָא פִּירוֹשׁ וְהִי הָיָה סוּפֶה שֶׁל פִּירוֹשׁ שְׁמוּאֵל
 בְּרִיךְ. וְהִיא דְּלֹאמֵר כִּי הִיא דְּלֹאמֵר ר' יוֹדֵן מִטְּעֵב קֶר פוֹתָה
 וְקוֹדֵשׁ הִיא מִטְּעֵב אֲחֻזָּה וְהִיא סוּפֶה אֲחֻזָּה פִּי הִיא לֹמֵן אִם
 חֲסוּתָהּ בְּרִיךְ. וְהִיא וְהֵלֵךְ אֲחֻזָּה הִיא עוֹד דְּרִימ' פִּי הִיא לֹמֵן
 וְהִיא לִבְנֵי מִדְּבָרֵי וְהִיא שֶׁל אִשְׁרוֹת אֲחֻזָּה שְׁמוּרִים שֶׁשֶׁם בְּהִרְבֵּה
 מִלְּמִלִּים וְהִיא לִבְנֵי מִדְּבָרֵי וְהִיא שֶׁל אִשְׁרוֹת אֲחֻזָּה שְׁמוּרִים שֶׁשֶׁם בְּהִרְבֵּה

מסורת הש"ס

(א) נרסם דף חו"ב פ"י
של יאמרי שמעתי
מפומך וג"י פ"י מסומיה
דרכן, (ב) וירמיה י"א
(ד) ונרסם מח"א

מוסף רש"י

שיש מהן פותח
בברוך. כטן נרמ פירות
ומלת פומה ולט פומס
(ברכות חו.)



Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones